

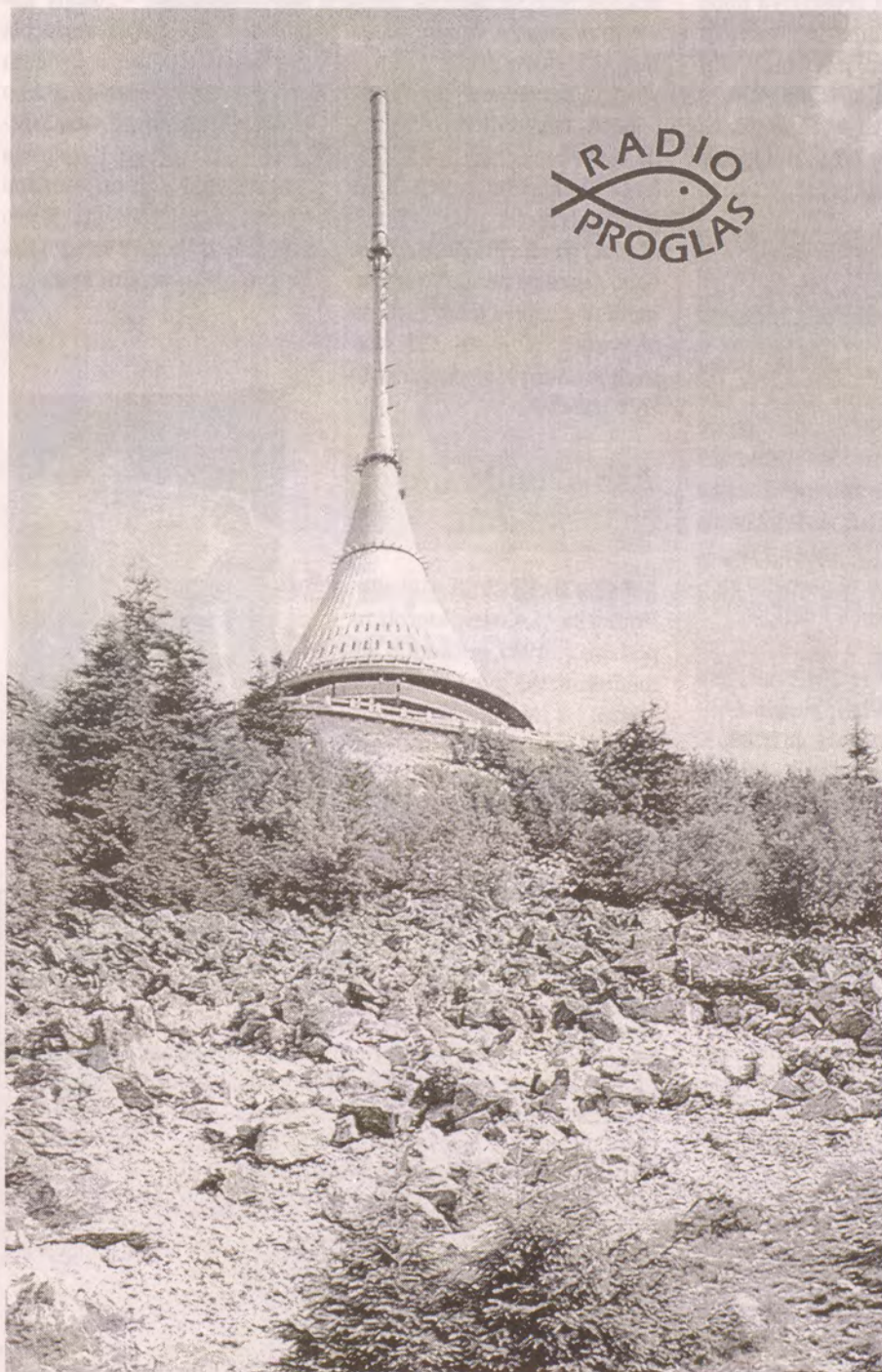
ZDISLAVA

měsíčník litoměřické diecéze

Ročník IV / Číslo 3

březen 1999

Cena : 8,- Kč

...kmitočet FM 97,9 MHz. Dá se říci, stejně jako v předchozích obdobích, že to byl skutečně zázrak.... *Rádio Proglas na Ještědu*

Z obsahu:

Svatá Hora - velká šance

(str. 4)

Papežské misijní dílo

(str. 5)

Paní Zdislava
ochránkyní
Zdislávky

(str.6)

Rádio Proglas

(str.8-11)

Den zasvěceného
života

(str. 14)

Klášteř sester
premonstrátek

(str.7 a 14)

Poselství na postní dobu

Vatikán/VIS: Arcibiskup Paul Josef Cordes, předseda papežské rady „Cor Unum“, zveřejnil poselství papeže Jana Pavla II. pro letošní postní období: „Pán připraví hostinu pro všechny lidi“. Poselství zdůrazňuje úsilí o lidskou důstojnost, boj proti hladu, nerovnoměrnému vývoji, neznalosti, násilí, beznaději a vylučování lidí. Boží lásku je třeba projevat v denní praxi konkrétním potřebným lidem.

Prostředky pro akce Cor Unum jsou od loňska v Itálii zajišťovány také určitými procenty z prodeje některých druhů chleba. V r. 1998 činil tento příjem přibližně 300.000 dolarů, které byly použity také pro pomoc v Africe. Další iniciativou Cor Unum je akce „100 projektů papeže“. Jedná se o 223 projektů, které financuje Katolická pomoc a další organizace i některé diecéze ekonomicky vyspělých států. V Africe jde o 64 projektů, v Jižní Americe o 40, v Asii o 37, v Evropě o 35; v zemích Střední Ameriky se pracuje na 18ti projektech, na Blízkém Východě také na 18ti; v Severní Americe je to 6 a v oblasti Pacifiku 5 projektů. Z jednotlivých diecézí získalo Cor Unum na charitativní účely celkem 2,8 mil. dolarů.

Těžiště "Týdne bratrství"

Postupim (PL)/KNA: Vzta-hy mezi křesťany a židy v Polsku jsou těžištěm letošního celopolského křesťansko-židovského „Týdne bratrství“, který probíhá ve dnech 14.-21. března. Jeho prostřednictvím se upozorňuje na iniciativy, které se snaží o porozumění na obou stranách.

Zahajovací akce „Týdne“ se koná v Postupimi 14. března. Při ní obdrží hnězdenský arci-

biskup Henryk Muszynski „Buber-Rosenzweigovu“ medaili za svou angažovanost pro křesťansko-židovské a polsko-židovské porozumění. Toto vyznamenání je výrazem solidarity s biskupem, který je ve své vlasti vystaven i nepřátelským útokům. Slavnostní řeč pronese brandenburgský ministerský předseda Manfred Stolpe (SPD). Evangelická biskupka Maria Jepsenová bude hovořit na téma tohoto roku „Uvažme, co je nosné“. Při akcích „Týdne“ jde také o vztahy mezi „východními a západními“ Němci i mezi Němci a Poláky.

Bude nás šest miliard

Hannover (D)/KNA: Počet obyvatel světa by měl v 2. polovině r. 1999 - podle údajů Spojených národů - překročit hranici šesti miliard. Údajně bylo v noci na 1.1.1999 na světě 5.967.571.448 lidí. V loňském roce se narodilo každých 10 vteřin 43 dětí.

Podle odhadů Spojených národů bude v r. 2013 na světě již 7 miliard lidí, s osmi miliardami se počítá v r. 2028. K nárůstu obyvatelstva došlo z 98% v rozvojových zemích, kde žilo podle odhadů na konci r. 1998 4.788.748.762 lidí; v průmyslových státech to mělo být 1.178.822.686 osob. Nikdy dříve v dějinách světa nevzrůstal počet obyvatel tak rychle. K zemím s největším přírůstkem obyvatelstva patří Indie, Čína, Pákistán, Nigérie, Indonézie, USA, Brazílie, Bangladéš, Mexiko a Filipíny.

Kuchařské recepty pro papeže

Miláno (I)/KNA: Speciální kuchařskou knihu s nejlepšími recepty a viny dvoutisícileté historie papežství s názvem „Dobrou chuť, Svatosti“ vydalo v Itálii milánské nakladatelství „Publigold“. Kniha na-

bízí reprezentativní výběr: počínáje apoštolem Petrem vede přes Řehoře Velikého, Alexandra VI. a dalších 23 Petrových nástupců až k současnému papeži Janu Pavlu II. Kapitola, kterou nelze brát zcela vážně, je věnována i legendární „papežce Johanně“.

O každém představeném papeži uvádí kniha zábavně laděný historický úvod a poté několik receptů na jídlo či pití - v souvislosti s daným papežem. Ke slovu přijde červené víno „Chateaufeuf du Pape“ papežů, kteří sídlili v Avignonu, právě tak jako italská polenta oblíbeného papeže Jana XXIII. Několik polských kuchařských receptů pro současného papeže a obsáhlý seznam literatury najde čtenář na konci svazku. Kniha o 223 stranách je zatím k dispozici pouze v italštině.

Assisi bude znovu otevřeno

Assisi (I)/KNA: Bazilika sv. Františka v Assisi, kterou na podzim r. 1997 poškodilo zemětřesení, má být do letošních Vánoc - a tím k počátku jubilejního roku 2000 - opět přístupná veřejnosti. Restaurátorské práce na freskách malířů

Cimbaueho a Giotta budou však trvat déle než jiné restaurátorské práce. Nejprve zůstane plocha na klenbě (cca 130 m²) bez malby.

Fresky se při zemětřesení zřítily a rozbily se na desítky tisíc zlomků. Práce na jejich rekonstrukci dosud nepřinesly uspokojivé výsledky. Giottovy fresky na stěnách baziliky - se scénami a legendami ze života sv. Františka - zůstaly naštěstí z velké části ušetřeny. Na restauraci chrámu a k němu přiléhajícího františkánského kláštera bylo dosud vynaloženo v přepočtu cca 1 miliarda 800 milionů korun. Většinu výdajů hradí stát, který pro odstranění škod ve střední Itálii vytvořil speciální fond.

Zdislava - měsíčník litoměřické diecéze

Vydává s církevním schválením litoměřického biskupství Římskokatolická farnost, Janov nad Nisou 41, 468 11, tel./fax. 0428/380 015 e-mail: michal.podzimek@telecom.cz Biskupství LTM e-mail: biskupstvi_litomericke@unl.pvtnet.cz Řídí redakční rada, hl. redaktor P.Mgr. Michal Podzimek. Grafická spolupráce: Jan Hrubý Jazyková úprava tohoto čísla: Jana Sedláčková Tiskne: TISK a REKLAMA Jablonec nad Nisou Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení příspěvků. Distribuce: redakce - roční předplatné 125,- Kč včetně poštovního, při hromadných objednávkách sleva Registrace: MK ČR 7397 ISSN 1211-3042 Ročník IV., číslo 3 Datum vydání: 7.3.1999 (uzávěrka příštího čísla 9.3. 1999) Cena: 8,- Kč Podávání novinových zásilek bylo povoleno Českou poštou, s.p. OZSeč v Ústí nad Labem, č.j. P/1 - 3892/95 ze dne 18.12.1995

Výročí kněží a jáhnů naší diecéze v březnu

narozeniny

- 2.3. P. Wacha Ján Peter OFM - 38 let
- 3.3. P. Plhal Ferdinand - 73 let
- 4.3. P. Tomek Miroslav - 75 let
- 4.3. P. Kozár Jan - 66 let
- 4.3. P. Kothaj Peter - 50 let
- 6.3. P. Pintér Michal Benedikt O.Praem - 54 let
- 6.3. P. Kulhavý Bartoloměj Josef OP - 78 let
- 9.3. Haňisko Alexandr - jáhen - 67 let
- 10.3. P. Buchta Josef - 87 let
- 13.3. P. Forbelský Antonín - 36 let
- 16.3. P. Karel Červený - 56 let
- 17.3. P. Maňásek Miroslav SDB - 41 let
- 17.3. P. Helikar Josef - 76 let
- 21.3. P. Geze Eduard - 80 let
- 25.3. P. Bezděk Milan - 71 let
- 25.3. Pobuda Jan - jáhen - 30 let
- 29.3. P. Bratršovský Antonín - 65 let
- 31.3. P. Špaček Josef A. O.Praem - 51 let

svěcení

- 31.3. P. Mikel Antonín - 53 let

Duchovní slovo.

Je to už několik dní zpět, kdy na nás dolehlo volání proroka Joela z liturgie Popeleční středy: "Obráťte se k Pánu celým svým srdcem!"

Volání k obratu v mnohém neodpovídá snahám dnešních lidí. Ne obrat, ale pokrok je tím kouzelným slovem, které lidi oslňuje. Obrat? To ukazuje do minulosti, kdežto pokrok ukazuje do budoucnosti. Ve skutečnosti obrat i pokrok jsou samy v sobě neutrální. V obou pojmech je obraz cesty. Svě určovací znaménko, plus nebo minus, dostávají až vzhledem k cíli, ke kterému směřují. Je možné jít kupředu k dobru nebo ke zlu. Pokrok na cestě do propasti nelze označit za pokrok v pravém slova smyslu. Pravý pokrok je ten, který nás přivádí blíž k Bohu a lidem. A o to právě jde v tom Joelově volání: "Obráťte se k Pánu." V mešní modlitbě pak prosíme o sílu, abychom statečně přemáhali zlo a konali dobro.

Celým srdcem! Rozhodně! Kdo chce plout k určitému cíli, potřebuje leckdy hodně odvahy a rozhodnosti, protože mnohdy je třeba se plavit i proti větru. Jistě se pluje pohodlněji s větrem v zádech. Jenže my křesťané musíme mít odvahu jít vlastním směrem, nemůžeme se podobat větrným korouhvičkám, které se nechají větrem libovolně otáčet. Nemůžeme být ani jako chameleon, kteří se svou barvou připodobňují okolí, jak se to právě hodí. Svůj směr si nesmíme dát diktovat ani módou, ani tržním hospodářstvím.

Kromě rozhodnosti potřebujeme také vytrvalost a dlouhý dech. Nemůžeme se dát zneklidnit, i když se dopředu postupuje jen pomalu a krok za krokem. Důležité je neodchýlit se od správného směru. "Obráťte se celým srdcem!" Nesmíme být polovičatí křesťané, nesmíme zůstat stát na nejnižší hranici. Nesmíme se ptát: Co musím bezpodmínečně dělat? Kdy se musím modlit? Kdy musím jít ke sv. zpovědi? Kdo se vydal na cestu za Pánem, ptá se jinak: Co mohu dělat, abych na své cestě pokračoval kupředu? Kdo mi pomůže jít dál? I při vší závažnosti je volání k obratu a pokání přece jen radostnou zvěstí. Máme jít kupředu za Kristem ne v nějaké zasmušilosti, ale s radostným rozhodnutím. Vždyť On je Cesta, která vede k životu - a to dává radost. Jestliže jsme přijali posvěceným popelem znamenité pokání, kéž je to výraz i znamení, že slyšíme volání Pána a s radostí v srdci ho chceme následovat.

ThDr. Josef Koukl

ThDr. Josef K O U K L
biskup litoměřický

Svatá Hora Velká šance

Jak již mnozí ví, od 17. do 22. srpna se koná na Svaté Hoře u Příbrami celostátní setkání mládeže. Této velké šance, jíž je takové setkání, je jistě potřeba využít. Na mladé doléhají mnohá zla současné společnosti a šíří se mezi nimi beznadějí. V této situaci přichází katolická církev s odpovědí. Chce mladým svědčit o živém Ježíši, který kráčí s námi a je pramenem naděje. Na Svatou Horu jsou pozváni všichni mladí. Kolik jich tam přijde? S jakou nadějí se mladí vrátí domů? To záleží na každém z nás. Přece pozvat mladé ze svého okolí a modlit se za setkání může každý. Co udělám já?

**Bližší informace
na adrese:**

**Diecézní centrum mládeže
Dómské náměstí 10
Litoměřice 41201
tel: 0416/731448**

Bozkov zve na pouť

Bozkovská farnost pořádá 14denní zájezd po poutních místech Fatima, Monserat, Santiago de Compostela, Lurdy a mnoha dalších.

Termín 6. - 19. 4. Cena zájezdu je 14.500,- Kč

Přihlášky přijímá: Erika Tour - Špidlenova ul. 442 Semily PSČ: 513 01 - tel: 0431/623637 - nebo farnost Bozkov (P. Jan Jucha 512 13 Bozkov) tel: - 0431/682156.

Informace a program zašle CK Erika Tour. Byla by škoda tento jedinečný zájezd neobsadit. Přihlašte se!

Jaroslav Kurfírt - Bozkov

Barvičova 85, 602 00 Brno, tel.: 05-4321 7241, fax: 05-4321 7245
Brno 107,5 FM Praděd 93,3 FM

Svatý Hořtýn 90,6 FM

„Proč jste se rozhodl právě pro založení Rádía Proglas?”

Protože tu žádné křesťanské rádio nebylo, kdežto jinde v západní Evropě ano!

Jak se zrodila ta myšlenka?

P. Martin Holík ředitel rádía Proglas - rychle a stručně

Moje duchovní opora, otec Tišek, nás učival: Dělejte to, co nikdo nedělá...

Kolik let jste to v hlavě připravoval?

Pět let. Tedy nejen v hlavě. Ty desítky kilogramů papírů,

žádostí, projektů, dopisů jsme ještě všechny nevyhodili.

A kde jste sehnal tak relativně rychle tolik odborníků a pomocníků?”

Skoro všichni jsme se to museli naučit. Odborníků ani nemohlo být dost, kdepak křesťan žurnalistou či moderátorem rádía, nehledě na to, že některé obory se na vysoké škole vůbec nepřednášely.

**Chcete vědět více?
Čtete na str. 8 - 11.**

Manželská setkávání v České Lípě

„Křesťanská manželství nemusí být nutně lepší nebo šťastnější než manželství jiná, ale mají důvod a určitou naději, aby se lepšími a šťastnějšími manželstvími stala, protože pro to mají předpoklady. Bůh totiž, když s námi sdílí svůj božský život a dává nám účast na svém životě, obnovuje, umocňuje a posiluje pouta mezi námi lidmi i naši lásku. Dává nám taky stále víc důvěry pro každý den našeho společného života.“

S těmito slovy J. Baciocchiho z knihy „Manželství - setkání s Bohem“ by určitě souhlasili všichni dosavadní účastníci manželských setkání, která proběhla v minulých deseti letech v naší zemi.

Tato letní celotýdenní setkání v hezkém prostředí jsou velkou příležitostí k tomu, aby si manželé a rodiče s dětmi zase ještě více uvědomili, jaké je jejich poslání a jak mohou načerpat nové síly právě pro obnovení, umocnění a posílení vzájemných vztahů v manželství a rodině a pro další cestu ve svém manželském a rodičovském poslání.

V naší diecézi pořádá tato letní setkání manželů v létě Centrum pro rodinu Liberec. Během roku pořádá další dvě obnovy manželského života. Již šestý letní kurz tohoto Cen-

tra se konal od 4. do 11. července 1998 v krásném prostředí v Malých Svatoňovicích. Účastnilo se ho celkem 45 manželských párů - a to ve věku od 20 do 60 let, 3 kněží, 68 dětí ve věku od 2 měsíců do 14 let a 28 pečovateli, kteří se o tyto děti starali. Z naší diecéze se zúčastnilo 13 manželských párů a ze sousední královéhradecké 18 párů. To je opravdu potěšující a můžeme mít všichni radost z toho, že i v naší diecézi jsou manželé, kterým záleží na tom, aby strávili krásný týden s těmi, kdo mají podobné problémy i radosti a zde jsou schopni se o ně podělit.

Letošní, sedmý kurs, bude probíhat zase v Malých Svatoňovicích - a to od 3. do 7. července.

Neváhejte a pište - co nejdříve, prosíme, protože zájem je velký a budova internátu není nafukovací.

Přihlášky zasílejte na adresu:

Manželé Březinovi
Malátova 427

460 01 Liberec 12

Telefon: 048 - 5120988

Spolu s těmito manžely se o vás budou starat manželé Fišerovi z Liberce a další jejich spolupracovníci.

Prožíváme letos rok
s Bohem Otcem. I

v manželství bychom si mohli připomenout přesvědčivá slova Pavla VI.: „Neztrácejte odvalu, když na vás přijde ochablost, skleslost. **Náš Bůh je náš otec.** Otec je plný laskavosti a dobroty, plný starostlivé péče - a překypuje láskou ke svým dětem, o které se ustavičně stará na jejich cestě.“ Tedy i na cestě našeho manželství. *Anežka Zdislava*

ZPRÁVY ZE SALESIÁNSKÉHO STŘEDISKA MLÁDEŽE

Ve čtvrtek 25. února 1999 otevřeli teplíčkí salesiáni slavnostně klub volného času dětí a mládeže v Proseticích.

Sami salesiáni o svém novém klubu říkají: Naší společnou snahou je vytvořit prostředí, kde mohou mladí užitečně prožít svůj volný čas, rozvíjet své schopnosti, záliby a také prožít přátelství a dobrodružství se svými kamarády.

První nestátní klub dětí a mládeže v Teplicích navazuje na tradici střediska "Pod Doubravkou". Tradice salesiánské práce s mládeží má již stopadesátiletou historii. V Teplicích a okolí salesiáni aktivně působili už v letech 1945-50, znovu po roce 1968 a nově od roku 1990.

Farní ples ve Velkém Šenově

Při první zmínce o farním plese, to bylo před pěti lety, se všichni pobaveně usmívali a považovali nápad za utopii. "Proč ne!" řekl tenkrát náš kaplan, "to by se mělo zkusit". Měli jsme obavy, zda vůbec bude o farní bál zájem, pozvali jsme mnoho lidí s církví sympatizujících, jen věřícími bychom totiž sál nezaplňli. Lidé měli zase zkreslené představy, že na farním plese se bude z nápojů podávat jen mléko a džus a bez růžence, obrazně řečeno, nebude vstup povolen. Vše se vyjasnilo a zájem o ples byl veliký.

V té době nebyl v našem kraji žádný vhodný taneční sál v provozu, takže jsme po dva roky táhli veškeré přípravy vlastními silami. Znamenalo to uklidit sál, přilehlé prostory i kuchyň, přemluvit někoho, aby se ujal občerstvení, zajistit nápoje, nádobí, sklo, ubrusy a postarat se v neposlední řadě i o úklid po plese. To vše bylo dosti náročné a vyčerpávající. Od roku 1997 nastal zásadní obrat hned v několika věcech: Konečně bylo možno pronajmout si sál i s přilehlou restaurací a v přípravách se omezit pouze na výzdobu sálu. Radikálně jsme snížili počet hostů z původních 300 na 130 a poprvé byl ples také maškarní, což se vše velmi osvědčilo. Dalším velkým kladem všech ročníků byl fakt, že se na sále vůbec nekouří.

Za nejzdařilejší se asi považuje ples v pořadí první, prá-

vě pro svou tehdejší překvapivost a počáteční ohromné nadšení. Farníci tehdy dali dohromady skvostné předtančení-parodii baletu Labutí jezero, kdy muži v něžných sukýnkách předvedli odvážné baletní kreace. Na žádném dalším plese předtančení nechybělo, většinou humorné tance v podání místních farníků, ale i klasické předtančení na profesionál-

ní úrovni.

Letošní již pátý farní ples se konal 6. února v Domě mladých ve Velkém Šenově. Předtančení se tentokrát ujali mladí-čerství absolventi tanečních kursů, kteří předvedli polonézu, mazurku a cha-chu. V průběhu večera došlo ještě na vtipnou ukázkou první pomoci na parketě. Hudební skupina Flip z Děčína hrála opět výborně. V přestávkách jsme shlédli ještě pantomimu Adam a Eva v podání hostů z Rumburka, proběhly taneční soutěže a vyhodnocení masek. Vyhrála maska Dědeček Hříbeček. Nechyběla ovšem Marfuša a pozornost rovněž upoutal Zelený a Červený panáček ze semaforu, Saša, Námořník, Siamská dvojčata, Chicago Hope, Strašidla, Indka, Indiáni z Rumburka a stále překvapoval "Strejda". Celkově se

letos dostavilo masek méně, což je škoda.

Velmi u nás nasněžilo a ještě v den plesu celý den chumelilo, takže trochu s obavami jsme čekali, zda vůbec dorazí svozový autobus. Ale spolehlivý malý autobus Robur s přehledem překonal všechny kopce a svízelné úseky a svezl účastníky plesu z Dolní a Horní Poustevny, Lobendavy, Lipové, Mikulášovic a Vilémova do Velkého Šenova včas. Ve tři hodiny ráno je zase v pořádku rozvezl domů. Pohodlná doprava z plesu má také svoje kouzlo. Přijeli ovšem i hosté z velké dálky a museli cestou překonat mnohou kalamitní situaci, což zaslouží obdiv.

Nevelký výtěžek plesu bude použit na dětský maškarní ples konaný o týden později na tomtéž místě. Dětský karneval se každoročně těší velkému zájmu dětí a netýká se to výlučně dětí z věřících rodin. Kromě hudby a tance připravujeme různé soutěže pro malé caparty i pro odrostlejší děti, tak aby si všechny přišly na své. A samozřejmě také soutěž o nejlepší masku, kterou děti berou velmi vážně a proto bývá vyhodnoceno patnáct nejlepších masek.

-Pt-

Papežské misijní dílo vyhláší soutěž o nejlepší píseň

Národní ředitel Papežského misijního díla v České republice ve spolupráci se Sekcí pro mládež ČBK a všemi Diecézními centry mládeže, Radiem Proglas a hudebním nakladatelstvím Rosa vyhláší celo-státní soutěž o nejlepší píseň nebo skladbu na téma: „**Misie v roce Boha Otce**“

Jak se přihlásit: Vše m, kdo projeví zájem, zašleme obratem potřebné informace s příslušnou přihláškou.

Podmínky: Soutěže se může zúčastnit každý, kdo zašle vyplněnou přihlášku, nahrávku (demosnímek slouží pouze k snadnějšímu seznámení se s písní, interpretace není předmětem hodnocení), texty a notový záznam skladby **do konce května 1999.**

Porota: Karel Vepřek - redakce náboženského vysílání ČR

Štěpán Filčík - redakce náboženského vysílání ČT

P. Maritn Holík - Rádio Proglas

PhDr. Jiří Tichota - Spirituál Kvintet

Vyhodnocení: Výsledky naší soutěže budou zveřejněny pomocí sdělovacích prostředků a nejúspěšnější skladby uslyšíme na národním setkání mládeže na Svaté Hoře ve dnech 17.-22. srpna 1999

Nejlepší díla vyjdou na připravovaném albu Radia Proglas.

Pro vítěze jsou připraveny věcné odměny.

Kontakt: P. Jiří Šlégr, národní ředitel

543 01 Vrchlábí - nám. Míru 287

(+ fax: 0438/421108)

Ze srdce děkujeme všem štedrým dárcům, kteří chtějí sponzorsky podpořit celé dílo svými modlitbami i finančními dary.

Číslo účtu: 5304779052/
2700 Variabilní symbol: 99
Konstantní symbol: 178

KNIHKUPECTVÍ

MÍROVÉ NÁMĚSTÍ 15, LITOMĚŘICE, 412 01

TEL. + ZÁZN.: 0416 / 732 458

IČO: 631 38 557 DIČ: 196-7508122655 IČO: 631 39 901

Být gentlemanem

Motto: „Bůh je velký gentleman. Ten dává člověku víc, než si zaslouží.“ P. František Bílek

Tato slova již byla jednou uvedena v našem diecézním měsíčníku. Slyšel jsem je před mnoha lety, když jsme s P. Františkem oklepávali omítku libuňského kostela.

Na první adventní neděli děti v MI. Boleslavi při dětské mši svatě nesly k obětnímu stolu tři obálky s penězi. Každá byla za jednu skupinu. Byla to naše reakce na výzvu jednoho do-

pisovatele ve čtvrtletníku čtenářů katolické spisovatelky Vlasty Javořické „Pramínek“. Výzva spočívala v tom, aby čtenáři darovali lidem postiženým povodněmi některou z knížek jmenované spisovatelky. Boleslavské děti, navštěvující hodiny základů křesťanství, věnovaly finanční prostředky. V některých případech byly i našetřené. Jsem si tím jist, neboť v rámci hledání plodů Ducha svatého si prohlížím jejich záznamy a vím o řadě jejich dobrých skutků.

Že se dvě knížky Vlasty Javořické dostaly i do nejpostiženější obce Kounova na Rychnovsku, o to se postaral kněz P. Jaroslav Olšava. Skutečnost, že boleslavské děti už v minulosti poslaly hračky do Jugoslávie, loni potom v rámci

akce Vánoce po povodni na Moravu, otce Jaroslava Olšavu natolik oslovila, že se rozhodl ke gentlemankému činu. Na vlastní náklady nechal poslat do Mladé Boleslavi

z nakladatelství „Lípa“, nám. TGM 421, 763 12 Vizovice dvacet knížek „Vánoční pohádky a povídky“,

jejichž je sám autorem. Prostřednictvím kněze Bůh několikrát násobně odměnil rodiny dětí. V dopise mi pak napsal: „Chci dětem projevit své uznání za jejich nadšení, něco si odepřít a dát potřebným. Zároveň se dostane do rodin knížka, kde vystupují děti s podobně šlechetným srdcem. Toho je dnes velice zapotřebí, vyvádět děti z vlivu sobců a hrabošů.“

Když v neděli 24. ledna 1999 děti přinášely tuto kněžskou oběť na obětní stůl, cítil jsem praktické naplnění slov již zesnulého P. Františka Bílka z Libuně. Proto jsem je znovu citoval v úvodu svého vyprávění.

Někdy i v našem křesťanském životě vládne „blbá nálada“. Zdá se nám, jak některé naše snahy vynívají naprázdno. Proto přicházím s tímto příkladem jak dobro plodí dobro. Někdy i na adresu Boží slyšíme od nevěřících slova: „Copak to Bůh nevidí. Kdyby byl, proč nezasáhne?“ Tady bych chtěl připomenout slova Karla Čapka, jak je cituje Olga Scheinpflugová v „Českém románu“: „Byl gentlemanem i vůči samému Bohu. Vždycky se ho zastal s úsměvem, ale naplno. Nechte Pána Boha napokoji a netahejte ho do našich mizerností. Dal nám lidem všechny podmínky slušného života a má se ještě starat o to, co jsme z nich udělali?“

František Němeček

Paní Zdislava je ochránkyní charitní Zdislávky

V srpnu 1998 se v suterénu katolické fary na Horním náměstí v Jablonci nad Nisou zrodila malá charitní galerie pojmenovaná něžně po naší patronce Sv. Zdislavě - Zdislávka. Galerie začínala svoji činnost neobvyklou výstavou kreseb vězňů z nedaleké věznice v Rýnovicích. V této věznici totiž již několik let provádím pastorační činnost, o které bude řeč v některém z dalších příspěvků. Hned po této výstavě, která byla pro veřejnost tak trochu atrakcí, následovaly výstavy dvou jabloneckých výtvarníků. Chtěli jsme tím jednak upřednostnit v prvé řadě domácí výtvarníky a za druhé také naučit širší veřejnost navštěvovat novou galerii, která je mimo nejfrekventovanější část města. Výstava karemičky paní Evy Tesařové přivedla skutečně do galerie všechny, kteří se v Jablonci zajímají o umění. Stojí za zmínku, že paní Tesařová ve Zdislávce vystavovala také paní Zdislavu ztvárněnou z hlíny.

Jednak to bylo sousoší sv. Zdislavy s rodinou a pak paní Zdislava modlící se nad nemocným za jeho uzdravení. Po výstavě paní Tesařové následovalo moderní umění pana Jaroslava Kodejše mladšího a pak něco pro děti - výstava dřevěných hraček firmy Detoa Albrechtice. Všechny tyto výstavy se těšily značnému zájmu veřejnosti a velice nás překvapilo, že naší novou galerií prošly spousty dětí a mládeže od mateřských škol až po jablonecká gymnázia. V současné době byla do 24.1.1999 ve Zdislávce výstava meditatívních obrazů P. Stanislava Weigla. Obrazy jsou velmi krásné

a hluboké svým významem.

Vedle galerie máme ve Zdislávce i charitní prodejnu, která má dnes již opravdu co nabídnout od duchovní literatury a širokého výběru biblí, což v Jablonci chybělo, až po dřevěné hračky, bylinkové čaje, drobnou keramiku a svíce. A od nedávné doby si u nás můžete i posedět u šálku čaje nebo kávy s půjčenou knihou a nechat na sebe působit toto klidné prostředí naplněné duchovní hudbou. Pokud byste jeli do Jablonce nad Nisou, pak i Vás rádi přivítáme ve Zdislávce. Otevřeno máme ve všední dny od 9 do 17.30 hod.

Snad bych ještě dodala, že od počátku velmi silně cítíme, že paní Zdislava nad námi bdí a do jisté míry i řídí náš program. Vůbec jsme totiž nepředpokládali, že si naše malá galerie získá tak rychle oblibu a stane se místem nenásilné evangelizace a přiblížení místní církve široké veřejnosti.

K. Jakubalová

„Náš tatínek si moc přál dostat se do hospice, ale bohužel se ho už nedočkal. Zemřel měsíc před jeho otevřením.“ Tento stesk jsem vyslechla před několika dny v jedné rodině a v různých obměnách ho slyším častěji. Sice se v tomto případě jednalo o Hospic Anežky České v Červeném Kostelci, ale je jisté, že totéž se stane a nepochybně už i stává mnoha dalším lidem v souvislosti s Hospicem sv. Štěpána v Litoměřicích. I když půjde všechno hladce, nějaký čas si tu na hospic ještě počkáme. Přesto už teď můžeme pomoci. Sice nepřímo a zprostředkovaně, ale můžeme a chceme.

V Teplicích se hledali mimozemšťané

V Teplicích se hledali mimozemšťané

Titulek vás mohl zarazit. Jde o parafrázi názvu přednášky, která se uskutečnila 27. ledna v Teplicích.

Naše místní skupina České křesťanské akademie pozvala k objasnění této záhady Rndr. Jířího Grygara, který přednášku začal tím, že hledání mimozemských civilizací vždy lidi zajímalo. Lidé pozorující dalekohledem jiná tělesa však měli tak málo doprovodných informací, že více byla na koni fantazie než samotné výsledky pozorování. Technické prostředky dvacátého století však umožnily dokonalejší pozorování vesmíru a přelomovým skokem se staly výlety družic a posléze lidí do kosmu, ale

získané vzorky většinou ukončily naděje na život v našem okolí.

Vzeme-li se však v úvahu množství hvězd a planet naší galaxie nemusíme ztrácet naději. Podle osobního názoru Grygara velký počet hvězd nemůže vyloučit existenci mimozemšťanů, ale pravděpodobnost jejich objevu je malá. Proto se stále dešifruje signál z vesmíru, zda neobsahuje nějaká data vytvořené inteligencí.

Osobnost přednášejícího i téma přilákalo asi stovku posluchačů. Mnoho otázek sice nepadlo, ale bylo možno téma dopracovat doma při četbě některých knih Grygara, které bylo možno si zakoupit. Více dramatické diskuze asi přinesla následující přednáška v Ústí nad Labem, která se věnovala tématu **velkého třesku bible** zorganizovaná místní skupinou ČKA.

PK.

Hospic sv. Štěpána v Litoměřicích (Než budeme mít svůj vlastní hospic)

Naše sdružení má pevnou vazbu na Hospic Anežky České a pokud by péče o smrtelně nemocného nebyla doma možná a nemocnice nebyla nutná, není problém zprostředkovat přijetí pacienta v tomto zařízení. Ze severních Čech je to ale k Náchodu hezký kus cesty, proto předpokládáme, že se taková rodina bude snažit situaci zvládat co nejdéle doma. A protože to nebývá tak jednoduché, nabízíme v rámci našich současných možností pomoc, a to dvojím způsobem: poradenstvím a v případě potřeby zapůjčením pomůček. Zdravotnické pomůcky zatím nevládneme, ale jakmile nám naše nová fundraisérka, paní Rabasová, obstará nějaké peníze, můžeme je začít nakupovat. Když je bude někdo nutně potřebovat

v domácí péči, určitě je nenecháme ležet ve skladu. Než si budeme moci poříditi vlastní, vypomůžeme nám půjčovna pomůček, zřízená při červenokosteleckém hospici. Za velmi slušnou cenu zde lze vypůjčit např. antidekubitní matraci s kompresorem, odsávacíku, lineární dávkovač léků a dokonce i koncentrátor kyslíku. Pokud jde o poradnu, můžete své dotazy psát na níže uvedenou adresu našeho sdružení, rádi Vám odpovíme.

Člověk může mít ten nejlepší úmysl, ale chybí mu z neznalosti a z nevědomosti. Nevědomost sice prý hříchu nečiní, ale v případě nevědomosti zaviněné to určitě neplatí. Uveďme tedy alespoň čtyři chyby, kterých se ošetřující laici (a někdy bohužel i zdravotníci) do-

Kláster sester premonstrátek v Doksanech

Vážení přátelé, obracíme se na vás s prosbou o duchovní i finanční podporu díla obnovy premonstrátského ženského kláštera v Doksanech.

Kláster byl založen roku 1144, kdy přišly první sestry

premonstrátky (r.1121 sv. Norbert zakládá řád v Prémontré). Po dlouhé době jejich působení byl klášter císařem Josefem II. roku 1782 zrušen, budovy rozprodány a využívány nejrůznějším způsobem.

V současné době byla vyvinuta iniciativa na obnovu kláštera. Jedna jeho část (starý konvent) byla odkoupena od

Pokračování na str.14

XIX. diecézní setkání mládeže

Otec Váš MILUJE

(JAN 16, 27)

dne 27. března 1999

na setkání s našim biskupem Josefem a dalšími lidíčkami

pouštějí nejčastěji.

- Nemocný, který se na lůžku přestává pohybovat, začíná být ohrožen vznikem proleženin (dekubitů). Toto nebezpečí výrazně stoupá u nemocných ochrnutých, inkontinentních (neudrží moč, případně ani stolici) a nadměrně těžkých, ale i vyhublých. Ohrožena je především křížová krajina, paty a na bocích místo, kde vyčnívá hlavice kostí stehenní. Tato místa je třeba stále kontrolovat, podkládat měkkými podložkami, udržovat v suchu, kůži jemně masírovat, natírat olejíčkem apod. Ve dne i v noci je nutno měnit polohu ne-

mocného! Zarudnutí je vážným varovným signálem. Zítra by zde už mohl být kožní defekt a velmi brzy doslova díra až na kost. A hlavně úplně zbytečné utrpení, kterému bylo možno správnou péčí zabránit.

- Léčba bolesti je sice věcí lékaře, ale i ten někdy chybí. Dříve platila zásada léčit bolest „podle potřeby“. Čekalo se, až se nemocný ozve, že má bolest, a pak dostal lék. Dnes se razí zásada léčit bolest „podle hodin“. Víme přece, jak dlouho lék působí, a tak

Dokončení na str. 13

Na vlnách Rádia Proglas

Sedíme ve studiu Benjamín, nejmenším, ale nejkrásněji vybaveném studiu z celého rádia a vedle mne sedí paní šéfredaktorka PhDr. Marie Blažková. Na ni bude směřovat proud mých otázek.

A první otázka je právě k těmto studiím. Jak vlastně vzniklo Rádio Proglas, jak se dostalo do těchto prostor, či to byl nápad, založit rádio, vysílat?

Myšlenka na Rádio Proglas se zrodila v době vzniku naší svobodné republiky, kdy skupina lidí sdružená kolem střediska dětí a mládeže Radost na Americe zjistila, že teď je vhodná doba na uskutečnění tohoto projektu. U zrodu stál P. František Fráňa, tajně svěcený kněz, který tábor Radost založil a otec Martin, tehdy ještě Ing. Martin Holík, také tajně svěcený kněz. Oba pro to měli dobré předpoklady. P. Martin tím, že byl elektroinženýr s širokým kulturním přehledem a organizačními schopnostmi a P. František jako muž velikých lidských zkušeností. Kolem nich se záhy vytvořila skupinka nadšenců. Na počátku stály různé peripetie s tím, jak bude Rádio vysílat, v jakém čase... Vedle toho vznikly otázky kolem budoucího technického vybavení... To všechno prošlo dlouhým vývojem. Povolení k vysílání přišlo v době, kdy byla založena Nadace Rádia Proglas a P. Martin Holík založil společnost RÁDIO PROGLAS s.r.o. První vysílací frekvenci získali na Svatém Hostýně a také dostali prostory v budově biskupského gymnázia v Brně, sklepní prostory, laskavostí otce biskupa a i s jistým přispěním,

protože to byl nájem bez povinnosti placení v té první fázi. Tato skupinka prvních nadšenců vlastníma rukama a za po-

otec ing. Martin Holík - ředitel a paní PhDr. Marie Blažková

moci mnoha pomocníků zbudovala první technická zázemí pro vysílání a minimální kancelářské zázemí k tomu v druhé části gymnázia. V mezičase tohoto stavění se pochopitelně pracovalo na tom projektu samotného vysílání. Vysílání mohlo začít 8. prosince roku 1986.

Jako čtenář vašich čtvrtletníků jsem zjistil, že vaše redakce a vysílací studia prošla mnoha technickými změnami. Věřím, že stejným způsobem zkvalitňujete i samotné vysílání. Na jakou skupinu obyvatel se nejvíce zaměřujete?

Začnu trochu zešíroka: Rádio Proglas začalo původně

vysílat s osmnáctihodinovým vysílacím časem a postupně se dostalo až na 23 hodin denně. Ta zbývající hodina je určena na údržbu přístrojů. Zdvojnásobily se také prostory pro kanceláře, a tak vznikla i knihovna a malá kaple. Rovněž jsme získali i prostor pro redakci Katolického týdeníku, se kterým také spolupracujeme. Programová skladba se sice také proměnila, ale od počátku bylo snad všem jasné, že se bude jednat o rádio rodinného typu, to znamená, že se bude orientovat na všechny věkové i sociální skupiny obyvatelstva. Rádio pro kulturní

Barvičova 65, 602 00 Brno, tel.: 05-4321 7241, fax: 05-4321 7245
Brno 107,5 FM Praděd 93,3 FM

Svatý Hostýn 90,6 FM

mše svaté, naučné pořady. Kritici již dnes vyčítají, že Proglas je médium, které nediskutuje o žhavých problémech dnešní církve i společnosti, jako rádio, které údajně podporuje takovéto „křesťanské ghetto“ - i když já osobně se touto omšelou frází neztotožňuji. Nicméně, tyto hlasy zde jsou. Jak si myslíte, že vás díky frekvenci na Ještědu přijmou Češi?

Tady ta otázka vyplývá zřejmě z představy, že na Moravě se snad věří nějak jinak. Musím říci, že pečlivě sledujeme ohlasy našich posluchačů a dostáváme spoustu dopisů, které čteme a nad kterými přemýšlíme.

Pochopitelně, že děláme i sondy v prostředí, které teprve budeme oslovovat a zdá se nám, že máme co nabídnout.

Rozhodně zůstaneme svoji, nechceme, aby z našeho vysílání „kapala svěcená voda“ - to odrazuje, ale chceme, aby z našeho vysílání vyzařovala stále křesťanská nefalšovaná radost, kterou upřímně řečeno cítíme. Lidé, kteří zde pracují jsou opravdu nadšenci. Nechali spoustu jiných svých představ o životě proto, aby vysílání Rádia Proglas mohli dělat naplno a s nadšením. Učíme se od jiných stanic a díváme se, jak to dělají jinde v zahraničí. Poučili jsme se, že takové ryze „zbožné“ rádio - jenom poučující - by nikdo neposlouchal. O tom jsme se poučili např. v Portugalsku, ve Francii, Polsku a jinde, kde jsme byli, takže víme, co chceme a co nechceme.

Křesťanské médium je potřeba. Na tom se shodnou všichni. Ale názory se různí v otázce, co má takové rádio vysílat. Příznivci se těší na společnou modlitbu růžence,

Výborně, spolupracujete s těmi ostatními rádií nějak konkrétně?

Máme např. konkrétní spolupráci se slovenským rádiem Lumen se sídlem v Bánské Bystrici pod patronací pana biskupa Baláže. S nimi si také občas vyměňujeme programy, konkrétně na podzim jsme měli „česko-slovenský den“, nebo o vánocích jsme vysílali některé jejich pořady a oni zase naše. Podotýkám, že to byly hlavně humoristické pořady. Spolupracujeme s francouzským regionálním rádiem, které provozuje komunita Emanuel v Provinci, kde jsme byli na stáži, a někdy od nich bereme hotové texty připravené k překladu. Jsme v dobrých

Jsme si vědomi toho, že kvalitní zpravodajství je páteří každého rádia. Poněvadž jsme ze začátku nebyli schopni zajistit vlastní kvalitní zpravodajství (byla nás prostě jenom hrstka a neměli jsme žádné zkušenosti), rozhodli jsme se přebírat hodinová zpravodajství stanice BBC a Vatikánu. Dnes se již kromě toho snažíme získat zpravodajství vlastní, a to trojím způsobem. Jednak je to zpravodajství z náboženského světa, také je to zpravodajství z naší země a ze světa. Spolupracujeme pochybitelně s agenturami. Náboženské zprávy čerpáme z Ka-

Odbavovací studio - místo, odkud se živě vstupuje do vysílání

hromady a odeslat je k nám do Rádia Proglas.

Zeptám se také redaktorky pro kulturní vysílání a reportérky, slečny Ivany Pejchalové (viz foto výše), jak konkrétně má vypadat takový kulturní redaktor a co se od něho požaduje?

Potřebujeme především informátory v nejrůznějších místech Čech, kam bude dosahovat náš signál. Důležité bude, když zavolají a řeknou, co se v jejich městě děje, příklad: V Mladé Boleslavi dnes hraje filharmonie, koncert se koná v tolik a tolik hodin - může to být záležitost třeba dvaceti vteřin. Takovýchto lidí sháníme spousty a spousty.

Pokračujeme dále v rozhovoru s paní Marií:

Reportéři, redaktori, hlasatelé, to všechno jsou funkce, které vyžadují profesionální přístup - erudici. Jak a kde získáváte vzdělání pro své zaměstnance? Jsou mezi vámi také amatéři?

Snad všichni zaměstnanci, kteří jsou zde ve stálém pracovním poměru, mají vysokouškolské vzdělání anebo ještě na vysokých školách studují. Zpravidla se jedná u redaktorů o lidi s humanitním vzděláním, o absolventy filosofic-

kých nebo pedagogických fakult, já osobně mám např. vystudované dějiny umění... Máme mezi sebou hlasatele, kteří zde začínali často jako čerství absolventi Janáčkovy akademie - tedy vlastně herci, kteří zanechali hereckého povolání a pracují pro nás. Pomáhají nám tak rozvíjet vysokou úroveň jazykového projevu a to umění skutečně je. Hlasatelé a moderátoři se dále vzdělávají. Tak jako redaktori, všichni prošli Centrem nezávislé žurnalistiky v Praze, kde absolvovali základní novinářské kurzy, a také hlasatelé absolvovali kurz ve stejném centru Svobodné Evropy a BBC. Je to nadační záležitost. Také si doplňujeme vzdělání tím, že zveme mezi nás odborníky.

vztazích s Českým rozhlasem, máme s nimi určitý typ smlouvy, která nám umožňuje v rámci šíření dobrého jména Českého rozhlasu přebírat určité pořady, takže se snažíme poučit i z náboženského vysílání Českého rozhlasu - to je redakce P. Petra Koláře. Od Českého rozhlasu také přebíráme folklórní pořady - z jejich archívů, protože tam mají např. kvalitní pořady, na které sami už nemají vysílací čas. Bylo by toho určitě ještě více...

Děkuji, paní redaktorko. Kvalitní rádio se pozná nejen podle kvality publicistických pořadů, ale také podle zpravodajství. Jak tedy získáváte a budete získávat aktuality z míst, kde budete vysílat? Jakým způsobem se k vám tyto zprávy dostávají včas? Máte např. nějaké telefonické zpravodaje?

thpress a překládáme je a ze zpráv ČBK - největší část ovšem od našich posluchačů. Ti nám posílají své zpravodaje, časopisy, e-mailovou poštou (Internetem), volají nám apod. Na územích, kde jsme slyšet, už máme své lidi, kteří nám posílají všechny důležité místní události. Co se týče politického zpravodajství, hledíme nahrazovat některé vstupy BBC vlastními zprávami, s tím počítáme také do nového vysílacího schématu. Toto nové schéma vysílání zavedeme právě v momentu, kdy začneme vysílat z Ještědu. Postupně budeme rozšiřovat počet svých spolupracovníků. Nyní máme namířeno do Hradce Králové a výhledově počítáme s pomocí našich posluchačů v těch vašich končinách. Byli bychom vděční každému, kdo je schopen psát nebo telefonovat... formulovat novinky, dát je do-

Tzv: Akvárium - kancelář, pro styk s veřejností, evidenci členů Klubu přátel Rádia Proglas...

Nenastoupit lákovou uměleckou dráhu a jít pracovat do Proglasu, nebo jít už jako student pomáhat sem, to vyžaduje opravdovou oběť.

Jistě zde velkou roli hraje náboženské přesvědčení. Jsou mezi vámi jen katolíci, lidé praktikující svou víru?

Je třeba říci, že nemáme jen interní zaměstnance, ale i široký okruh externích pomocníků, kteří pracují také z nadšení a zdarma nebo maximál-

ventistů sedmého dne pro nás týdně připravuje tři půlhodinové pořady.

Pořady o Bibli?

Ne, adventisté připravují pořady, které dokonce ani nesouvisí tak úplně s křesťanskou vírou, ale s tradičními hodnotami, které společně sdílíme jako je rodina, přátelství, poctivost... Adventisté mají v Praze rádio s názvem Hlas naděje a jsou to znamenití profesio-

Slečna Ivana Pejchalová - redaktorka kulturního vysílání ve studiu při živém moderování vysílání

ně za úhradu jízdného apod. Je to kolem 400 lidí. V tak velké "paletě" nejsou samozřejmě všichni katolíci, dokonce ani ne všichni křesťané. V zásadě se dá říci, že ti, kteří pracují přímo zde v redakci a studiích, jsou ve své většině katolíci. Spolupracujeme pochopitelně i s jinými křesťanskými církvemi. Proglas je v podstatě místem, kde se setkává deset křesťanských církví. Úzce spolupracujeme s rádiem TWR (Trans World Radio), které sdružuje šest křesťanských církví, vesměs protestantských denominací. Velmi úzce s námi spolupracují a pravidelnou relaci u nás mají bratři z pravoslavné církve, jednou měsíčně pro nás vytvářejí pořad bratři z Československé církve husitské a Církev ad-

ventistů, kteří vědí, jak tu práci mají dělat. V mnohém jsme se u nich přiučili. Pro nás připravují vždy jeden pořad pro děti, mládež a rodinu - rodinný stůl. A kromě toho dělají ještě pro nás měsíčně půlhodinku „Okénka“ do své církve. Nabízeli jsme také spolupráci Židovské náboženské obci a čekáme, nakolik budou oni spolupracovat.

Když člověk pročítá dokument II. Vatikánského koncilu „O sdělovacích prostředcích“, je tam zdůrazňováno že duchovní v katolické církvi mají plně podporovat práci dobrých křesťanských médií. Už na začátku jste řekla, že tyto prostory Rádia Proglas v Brně jsou majetkem brněnského biskupství.

RADIO
PROGLAS

Barvičova 65, 602 00 Brno, tel.: 05-4321 7241, fax: 05-4321 7245
Brno 107,5 FM Praděd 93,3 FM

Svatý Hostýn 90,6 FM

Jak je to dále s podporou Proglasu ze strany církve? Máte třeba cenzuru?

Když jsme začínali s vysíláním, hovořila jsem s jedním ekonomem biskupství a on mi na otázku, jestli se dočkáme podpory biskupů, odpověděl povzbudivě: „Musíte biskupy přesvědčit!“ A od té doby se snažíme přesvědčovat především tím, že se tu práci snažíme dělat poctivě a to hlavně se zřetelem na to, co řekl sv. Pavel: „Běda mi, kdybych nehlásat evangelium!“ I když ne všechno se podaří hned, tenthle záměr hlásat evangelium tu stále je. Musíme říct, že minimálně katolictví biskupové, kteří nás na svém území slyší, nám nikdy nedali najevo, že by s něčím v našem vysílání nesouhlasili, i když nás někdy někdo občas v lásce napomene. Kupodivu nám nikdy nikdo nevytkl zaměření našeho rádia. Dobré zkušenosti s námi se poznají také z toho, že nám zpravidla o svátcích, když prosíme biskupy o připravení nějakého toho slova, nikdo nikdy neodmítne.

Věřím, že dobrou zkušenost a přátele budete mít i mezi těmi, kteří vás uslyší od toho července. Jakou čekáte spolupráci od nových posluchačů?

My bychom byli především rádi, kdyby se nám ozvali. Kdyby jakýmkoliv způsobem dali najevo, že o nás vědí, že nás slyší. Jsme zvyklí dostávat dopisy a odpovídáme na ně v živých kontaktních pořadech. Máme tzv. „listárnu“ a tyto dopisy jsou pro nás nesmírně cenným zdrojem informací o tom, jak působíme, zda tzv. „nezníme falešným tónem“. Je-li někdo z vás, kteří nás zatím neslyšíte, činný v nějakém médiu - tisku apod. a může nám někde o nás udělat alespoň zmínku, samozřejmě budeme velmi rádi. Nechci zrovna říci, že očekáváme finanční podporu, ale není to nezanedbatelná část pomoci. Já bych na tomto místě chtěla říct, že posluchači Rádia Proglas, kteří se rozhodli toto naše rádio podporovat, se sdružují do Klubu přátel Rádia Proglas, jehož členové se těší určitým výhodám: Dostávají pravidelně zpravodaj, mají možnost se s námi setkávat také osobně při dnech otevřených dveří, pořádáme plesy a scházíme se jednou ročně na pouti na Hostýnu, a co se týče té hmotné podpory, pak se nám členové, po-

A další pohled na milé pracovnice v "Akváriu"

kud mohou, zavazují, že nám zaplatí „korunu denně pro Proglas“, což je ročně 365 Kč. Tady bych chtěla říci, že když budeme nyní vysílat se zvýšenými náklady, budeme potřebovat asi 1700 nových členů, kteří by toto zvýšení nákladů svými korunami denně pokryli.

Zeptám se tedy zástupce ředitele a ekonomu rádia pana PhDr. Martina Šmídka na některé konkrétní ekonomické otázky.

Jaký je rozpočet vašeho rádia, a jak je financováno?

Po vzoru evropských křesťanských rádií jsme se rozhodli nejt cestou reklamního vysílání a financování rádia z reklam. Spíše se soustředíme na ty, kteří nás chtějí poslouchat a tuto svoji touhu vyjadřují již zmíněným příspěvkem korunu denně na Proglas. To co nám posluchači dají, my pak dáváme do rozvoje rádia.

Když jsem četl od otce Martina - vašeho ředitele e-mail o tom, že jste získali frekvenci na Ještědu, vybavilo se mi jen jediné slovo - zázrak. Měsíc před tím jsem totiž na Radiožurnálu poslouchal o připravovaném řízení o licencích a na sedmáct volných frekvencí bylo přes sedmdesát uchazečů.

Jak je to možné, že jste to získali právě vy?

Licenční řízení probíhá tedy tak, že Rada pro rozhlasové a televizní vysílání vyhlásí konkurz, do kterého jsme se přihlásili. Některým rádiím jejich licence končí a tak podobně jako rádio Triangl, podali žádost o znovuzískání tohoto kmitočtu FM 97,9 MHz. Dá se říci, stejně jako v předchozích obdobích, že to byl skutečně zázrak a překvapení i pro některé členy samotné Rady pro rozhlasové a televizní vysílání.

To je výborné, ale řekněte mi, ty náklady od 1700 posluchačů - koruna denně - skutečně pokryje celé náklady pro vysílání?

Skutečnost je taková, že náklady budou přibližně jeden a půl milionu ročně ve hrubém odhadu - myslím tedy navýšení nákladů díky Ještědu. To tedy znamená, že kdyby se našli posluchači, kteří „platí“ podobným způsobem jako ti moravští - tedy členové Klubu přátel, dali by nám přibližně tuto částku.

Zeptám se ještě jako amatér, protože předpokládám, že většina čtenářů budou také amatéři jako já: Co všechno ty náklady musí pokrýt?

Náklady musí pokrýt - jestliže se bavíme o Ještědu - šíření signálu...

To znamená energii, kterou spotřebuje vysílač?

Znamená to nájem toho místa, odkud se vysílá, dále nájem technických prostředků, protože ne vždy je možné, abychom měli vysílač svůj, tak jako jej máme v případě Svatého Hostýna. V Brně a na Pradědu se jedná o nájem od Českých radiokomunikací. Srovnatelný výkon, který je na Pra-

dědu, nás stojí ten zmíněný jeden a půl milionu ročně. To je tedy zhruba jedna třetina rozpočtu. Další třetina rozpočtu jsou mzdy nás pracovníků, případně výdaje za honoráře apod. A zbývající třetina se rozplyne za nájem za redakční místnosti, za naše již tři regionální studia, za energie, za spotřební materiál...

Chystáte se založit nějaké další studio na území Čech, kromě studia Kristián, které již existuje v Praze?

To, že jsme získali tak krásný vysílač, si vyžádá zřízení alespoň mikrostudia, jaké vzniklo při Hradci Králové a možná, bude-li chuť a energie těch místních, pak i ministudia.

Co si máme představit pod termínem ministudio a mikrostudio? Já si představuji pod pojmem studio něco jako

tohoto „Benjamína“ ve kterém sedíme - odhlučená místnost s mikrofony, druhá místnost s technikou, zvukařem a technikem...?

K tomu, co jsi řekl, by ještě přibyl nějaký redaktor, také nějaká místnost, kde by mohly být telefony, fax, počítač.

Řekněme tedy, takový byt!

To by úplně stačilo. A mikrostudio to je vlastně ještě mnohem méně. To je vlastně jeden člověk na velmi částečný úvazek nebo úplný dobrovolník, který je vybaven nějakým přenosným reportážním zařízením.

Chtěli byste takové studio založit v Mladé Boleslavi?

To víte, že ano!

Dobře, děkuji za rozhovor. (Ptal se P. M. Podzimek)

A nyní naše čtení mírně odlehčíme humornou biblickou hádankou:

Které rčení pochází z bible?

A) Ptáci v trní

B) Není růže bez trní

C) Je mi trnem v oku

Řešení: viz Num 33, 55

D) Slepé kuře najde největší trn

NOVÉ KNIHY

Křesťanství od A do Z
Pietro Petrosillo
Karmel 1998
cena: 275,- Kč

Velmi potřebná publikace, která ve srozumitelné formě obsahuje více než tisíc hesel. Je zde mnoho užitečných informací, které jsou doplněny hesly z českého protestantského prostředí. Kniha je doplněna seznamem literatury dostupné v češtině.

Příběhy proti smutku
Elie Wiesel
Portál 1998
cena: 195,- Kč

Hnutí chasidů, které vzniklo v rámci židovství 18. století, neztratilo ani s odstupem doby přitažlivost pro dnešního čtenáře. Autor se v každé kapitole soustřeďuje na jednu chasidskou duchovní ctnost a tuto ctnost poutavě dokumentuje na příkladu jednoho z chasidských mistrů a na příbězích z jeho života.

Dědo, mám tě rád!

Christa Meves
Matice
cyrilometodějská
1998
cena: 87,- Kč

Manželství prožívá v současné době krizi, velmi často končící rozchodem a vzájemným odcizením. Velký a závažný vliv na život rodiny a výchovu dětí mají prarodiče a zde úměrně s věkovým rozdílem a získanými životními zkušenostmi dochází ke konfliktům. Kde se stala chyba, proč k tomu došlo, lze se na tyto roztržky připravit? Na tyto a podobné otázky odpovídá autorka, která má dlouholeté zkušenosti psychoterapeutky a svoje poznatky doplňuje příběhy ze života.

Liturgický rok
Adolf Adam
Vyšehrad 1998
cena: 230,- Kč

Tato kniha nás seznamuje se všemi základními termíny liturgického roku, s dějinným utvářením jeho struktury i s novými důrazy II. vatikánského koncilu. Malá připomínka: Český národní kalendář v této knize nezaznamenal změny v úpravě kategorií svátků.

Bůh je větší než naše srdce
J. B. Brantschen
Vyšehrad 1998
cena: 88,- Kč

Biblické podobnosti O mar-notratném synu oslovuje i moderního člověka tím, že v dramatickém příběhu přibližuje a pojmenovává naděje a perspektivy záchrany a opravuje představy, které mají mnozí křesťané o Bohu: Bůh není mrzutý mravokárce a mstitel. Bůh je větší než naše srdce.

Existuje?
O. H. Pesch
Vyšehrad 1998
cena: 134,- Kč

Jak, kde a proč usilovat o poznání Boha v době, v níž se tak silně prosadilo ateistické smýšlení? Autor ve své knize vychází ze zkušenosti moderní teologie, která velmi často musela čelit ostré kritice. Autor přednášel ekumenickou teologii na univerzitě v Hamburku.

Slova o církvi
C. Mario Martini
Vyšehrad 1998
cena: 98,- Kč

Autor, milánský arcibiskup a kardinál, se zamýšlí nad duchovním významem II. vatik. koncilu. Rozebírá nejvýznamnější koncilní dokumenty a vysvětluje na pozadí biblických textů jejich závažnost a smysl pro život církve.

Otče, odevzdávám se ti
Wilfrid Stinissen
Karmel 1999
cena: 75,- Kč

Autor je mužem modlitby, naslouchání a kontemplace. Ve Švédsku vede kursy obnovy víry. Hlavním tématem této knihy je poslušnost vůči Boží vůli. Autor se přitom zamýšlí nad cestami k dosažení naprostého odevzdání. Text je

obohacen o odkazy na mnoho autorů duchovní literatury.

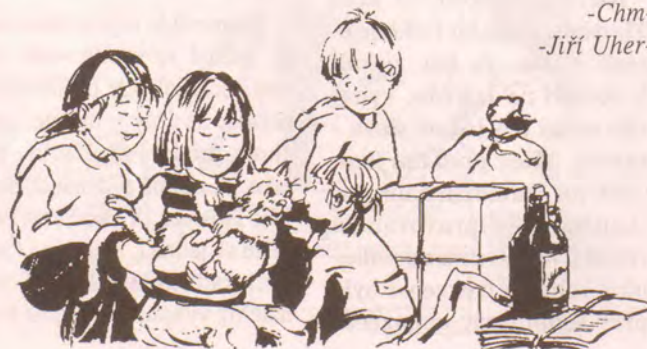
Povídání o manželství
Polívka, Dolista, Dřimal
Karmel 1999
cena: 145,- Kč

Soubor třech studií se snaží o pohled na manželskou problematiku. První část je koncipována z hlediska psychologického, pedagogického a sociologického.

Mše svatá
Karmel 1999
cena: 169,- Kč

Tato kniha obsahuje text celé katolické mše svaté včetně všech čtyř hlavních eucharistických modliteb v osmi světových jazycích: V latině, angličtině, němčině, italštině, španělštině, francouzštině, polštině a češtině.

-Chm-
 Jiří Uher-

Žehnání při zásnubách

V minulém čísle Zdislavy jsme si řekli, jak vypadá správné rodičovské požehnání před důležitým životním krokem jejich dítěte. Protože k těmto událostem nesporně patří volba životního partnera a příprava na manželství, neztrácí svůj význam ani žehnání při zásnubách, které mohou konat křesťanští rodiče ve prospěch svých dospělých dětí.

Zásnuby v křesťanském pojetí jsou výrazem odpovědnosti za dar lásky mladých lidí, jejichž vztah směřuje k manželství. Jsou také výrazem vděčnosti Bohu a prosbou za jeho pomoc v tak důležité životní situaci.

Zásnuby se slaví zpravidla doma, pochopitelně za přítomnosti obou snoubenců, jejich rodičů a nejbližších přátel. O průběhu vlastního požehnání nás učí kniha žehnání - Benedikcionál toto:

Úvod žehnání:

Na chvíli se všichni ztišíme a uvědomíme si vdachu, co chceme konat. Začneme tím, že se všichni přežehnáme znamením kříže. Pokud toho jsme schopni, můžeme společně zazpívat vhodnou píseň. Jeden z rodičů - katolický křesťan - pozdraví přítomné slovy:

„Chvalme našeho Pána Ježíše Krista a děkujme mu, neboť On nám dal příklad obětavé lásky.“ Na znak souhlasu všichni odpoví „Amen“.

Celebrant - zde tedy jeden z rodičů - uvede obřad žehnání těmito nebo podobnými slovy: „Všichni potřebujeme Boží pomoc. Chceme prosit o ni také pro tyto naše děti (jména obou dvou). Dnes slaví své zásnuby. Potřebují proto Boží milost a pomoc, aby jejich láska mohla dozrát ve věrnos-

ti, čistotě a zbožnosti, aby rostla a prohlubovala se a oni jednou společně celým svým životem oslavovali Boha.“

Čtení Božího slova:

Po úvodu následuje čtení určitého úryvku Písma svatého a krátké zamyšlení nad přečteným textem. Benedikcionál nám nabízí 4 možnosti: Úryvek z evangelia Janova 15,9-12, dva výňatky z listů apoštola Pavla, a to 1. Kor 13,4-13 nebo Flp 2,1-4 či čtení z knihy proroka Ozeáš (Oz 2,20-22.25b) na téma „Zasnoubím si tě věrností“.

Můžeme se rovněž pomodlit slovy Žalmu 85 (číslo žalmu dle ekumenického vydání) verše 9-14, s odpovědí „Hospodin mluví svému lidu o pokoji“.

Přímluvy a modlitba Páně:

„Pán slyší, když k němu voláme. I v této chvíli mu s důvěrou přednesme své prosby:

- Pane, tyto naše děti jsou i Tvými dětmi. Ukaž jim cestu, po které je chce vést Tvá svatá vůle.“

Odpovíme všichni: „Prosíme Tě, vyslyš nás.“

- Prozařuj svou přítomností každý krok jejich cesty a buď s nimi ve chvílích šťastných i obtížných.“

- Posiluj v nich smysl a cit pro vzájemnou úctu, věrnost

a čistotu.“

- Pomoz jim křesťansky správně se připravit na manželství.“

Po společné odpovědi na tyto prosby se pomodlíme modlitbu, kterou nám odkázal Pán Ježíš: „Otče náš ...“. Snoubenci si mohou po těchto prosbách celého společenství vzájemně vyměnit prsteny. Žehnání vrcholí žehnací modlitbou, kterou pronášá jeden z rodičů s rukama sepnutýma (nikoliv tedy s rozepitím nebo vztažením rukou).

Žehnací modlitba:

„Bože, náš nebeský Otče, chválíme Tě, že svěřuješ lidem dar lásky, aby se hledali, vzájemně nacházeli a vytvářeli jednotu v lásce a věrnosti. Pomoz i snoubencům (křestní jména), aby společně hledali Tvou vůli, měli jeden druhého upřímně rádi a zachovávali věrnost Tobě i sobě navzájem. Ať se ti ve všem líbí a vnitřně dozrají k naplnění své lásky ve svátosti manželství.“

Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána. Amen.“

Závěr žehnání:

Přítomní mohou zakončit obřad vhodným zpěvem. Snoubenci mohou rovněž přijmout či vyměnit si dárky. Katolický laik, jeden z rodičů, pak ukončí setkání slovy:

„Bůh, dárce pokoje, ať je s vámi, ať vede vaše kroky a naplňuje vaše srdce svou láskou.“ Přisvědčíme této prosbě slovem „Amen“ a všichni se závěrem přežehnáme křížem „Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého“.

VF

Pramen: Benedikcionál (ČBK, liturgická komise, 1994)

Dokončení ze str. 7

musíme přijít s další dávkou utišujícího léku o chvíli dříve, než odezněl účinek dávky předchozí. Jde o to, aby léčba bolesti byla kontinuální, rovnoměrná. Není-li zajištěna, nebojte se ji pro svého nemocného požadovat.

- Nechutenství u umírajícího nemocného může být velmi užitečným obranným mechanismem, který je nutno brát vážně. Jestliže ho nerespektujeme, způsobíme, že bude nemocnému ještě hůř. Bohužel, velmi často rodina v této situaci donutí pohotovostního lékaře, aby pacienta odeslal na posledních pár hodin do nemocnice. Chudák pacient. Skončí někde za bílou plentou, na hadičkách, izolován od svých blízkých. Spíše, než nutit lékaře k nedůstojnému alibistickému jednání, bychom ho měli ujistit, že se chceme o nemocného postarat doma (pokud opravdu nelze život zachránit - a to musí posoudit lékař).

- Tři výše uvedené chyby ztrpčí nemocnému zbytek pozemského života. Chyba čtvrtá však může mít dopad na celou věčnost. O to je závažnější. Pokud totiž okolí nemocnému programově lže a ujišťuje ho, že o nic nejde, že se určitě uzdraví, pak bohužel většina lidí odkládá na neurčito to nejdůležitější: smíření s Bohem i s lidmi, přijetí svátostí. O opovázlivém spoléhání platí totéž, co o uchu u džbánu. A najednou je pozdě. Naštěstí Boží milosrdenství je nekonečné.

Připomínáme naši adresu: Sdružení pro založení a podporu hospice, Stránského 1313/32, 412 01 Litoměřice.

M. Svatošová

Den zasvěceného života - 2. února 1999

- takhle jsme to četli na druhé stránce prvního letošního čísla oficiálního měsíčníku litoměřické diecéze. Je to výzva biskupa řeholníkům, poněvadž právě s nimi se chce biskup sejit o Hromnicích ve své katedrále při mši svaté.

Ve svatoštěpánské katedrále nebylo přeplněno. Kněží řeholních společenství zaujali místa na křeslech kolem katedry biskupovy a zaplnili dvacet míst v kanovníckých lavicích. Zastupovali farnosti všech koutů diecéze. V katedrále samozřejmě byly účastny mše svaté i sest-

ry řeholnice a hrstka litoměřických věřících, kteří se mohli uvolnit k účasti na mši svaté spolu s řeholníky.

Na konsistoři bylo možné podat si ruku a pozdravit se s těmi, které biskup v tento den svátku Uvedení Páně do chrámu přátelsky pozval k pohoštění. Po osvěžení promluvili členové řádů, kongregací, společenství. Cisterciák z Oseka rozesmál shromáždění líčením obtíží, které má pan opat s lidmi, kteří žijí pod střechami osekého kláštera. Z Bohosudova podal zprávu o účasti věřících z blízka i dálky, z domova i ciziny, těch, kteří se dověděli o katastrofě požáru ambitů kolem basiliky Bolestné Panny Marie. O účasti těch, které je možno srovnat s chudou ženou, která vhadzuje do chrámové pokladnice pár krejcarů vedle těch, kteří pomáhají z kont svých přebytků. Požárem poškozená část kostela je už opravena. Bozkovský administrátor líčil průběh opravy kostela Královny hor, kde vnitřek svatyně je teď prostoupen vůní dřeva nákladného lešení. Salesiáni z Teplíc i Rumburku mají též co povědět, vždyť před necelým měsícem byla pouť ve Filipově se mší svatou o čtvrté hodině v noci. Letos jsme tam marně hledali usměvavou tvář P. Antonína Hladkého. Vážně nemocen ležel v nemocnici a v tyto dny ho právě propustili, setkání řeholníků se ovšem zúčastnit nemohl... Salesiánů zde byla celá řada. P. Eduard Hrbatý z Bíliny se těší na příští rok zlatého výročí kněžského svěcení. Za františkány slyšíme hlas exercitátora P. Bernar-

da Římského. Samozřejmě, že františkánů zde bylo víc, jsou v Liberci, a to hned celá komunita. Z dominikánů od svaté Zdislavy je zde P. Gajzler a Ústečtí.

Mezi řeholnicemi nenacházíme zástupkyni Řádu Navštívení Panny Marie z Chlumce. Boromejky zastupuje sestra představená z Jiříkova u Filipova. Jsou tu i premonstrátky, které rozvíjejí kontemplativní společenství v Doksanech. U nich jistě není bez zajímavosti, že v Doksanech žily od roku 1144, odtud založila jejich společnost po dvaceti letech komunitu v Krakově. Císař Josef II. doksanský klášter zrušil a dnes se premonstrátky do Doksan vracejí z Krakova. Litoměřické dominikánky a cyrilometodějky zde samozřejmě chybět nemohly.

Byly zde zastoupeny ještě jiné komunity, které o sobě promluvily. Dnes si už těžko vzpomínám na obsah jednotlivých projevů. Odvážuji se ale tvrdit, že šlo o užitečné a radostné setkání těch, kdo k sobě mají blízko, snaží se o život v duchu evangelia a které Svätý Otec vyzývá k setkání v den Uvedení Páně do chrámu.

Msgr. Josef Helikar

Klášter sester premonstrátek v Doksanech

dokončení ze str. 7

státu, je ale v dezolátním stavu, čeká na rekonstrukci od základů. Rozpočet opravy se řádově pohybuje v několika desítkách milionů Kč. Přesto se obnovil život sesterské komunity - dvě sestry z krakovského kláštera (založeného z Doksan r. 1164) spolu s několika sestrami Kongregace sester premonstrátek a kandidátkami začaly na tomto starobylém místě žít svůj život modlitby a obětí. Bydlí zatím na faře, která je ale již nedostačující pro rozrůstající se komunitu.

Proto se obracíme s prosbou o finanční

pomoc i na Vás. Prosíme o Vaši velkorysost, všem dárčům slibujeme modlitbu a vzpomínku při mši svaté. Jsme vděčné za každý příspěvek, můžeme vystavit i doklad pro podpis z daňového základu.

Naše adresa je: Klášter sester premonstrátek

411 82 Doksany 1

Tel. 0411/861 197

Bankovní spojení: KB (Kč): 2079120257/0100 Roudnice n.L.

Žijeme kontemplativním způsobem. Snažíme se pomáhat svými modlitbami a obětmi církvi, řádu a všem potřebným (zvláště na přímluvu sv. Norberta prosíme za matky očekávající narození dítěte). Jako vzor pro vytváření našeho společenství máme život prvních křesťanů, kteří měli jedno srdce a jednu duši, setrvali v apoštolském učení, v lámání chleba a v modlitbách. Pokud byste si přáli, abychom se modlily na vaše konkrétní úmysly, sdělte nám to - rády se připojíme.

Nabízíme službu šití kněžských košil, alb, superpelic, ministranských komží a rochet, oltářních pláten a kalichového prádla.

Sestry premonstrátky - Doksany

Využívám toto volné místočko k poděkování všem, kteří podporují naši redakci modlitbami, děkovnými dopisy, uznáním, obětí... Pokud se na některé vaše příspěvky nedostalo v tomto čísle, vynasnažíme se je uveřejnit příště. P.Michal

Listárna aneb dopisy v koši nekončí

Názory otištěné v této rubrice se nemusí shodovat se stanovisky redakce.

Jen na okraj

Jednou z nevýhod periodik, které vycházejí s delší časovou prodlevou, je jejich fatální neaktuálnost. Proto i těchto pár řádků vlastně přichází pozdě.

Týden modliteb za jednotu křesťanů skončil a v návalu všedních starostí na něj všichni více nebo méně zapomeneme. Ostatně, není možné žít jen o ekumenismem, náš duchovní rozměr obsahuje samozřejmě i jiné prvky.

Chtěl bych se dotknout té skutečnosti, která byla v terénu, tj. na úrovni křesťanských obcí, obzvláště citlivě vnímána. A tou je prožívaná touha po sjednocení všech křesťanských denominací.

Kdysi před dávnými lety mne jeden ctihodný kněz upozornil na prostý zákon, jehož platnost bych si dovolil obhajovat až do krajnosti. Platí totiž, že poznat Boha lze dvěma cestami, cestou nevýslovné milosti nebo nevýslovného utrpení. Tyto dvě cesty jsou přitom jako spojené nádoby a jejich obsah se navzájem prolíná.

Soudím, že i otázka jednoty křesťanů je

zodpověditelná jediné těmito dvěma cestami.

Je samozřejmé, že na úrovni papežských kongregací se o ekumeně uvažuje jinak, než v prostředí rozpadajících se kostelů v zapadlém pohraničí. Ale tvrdím, že naše pohraniční zkušenost, naše modlitby a naše vzájemná setkání mohou být přínosem i pro ty nejvyšší církevní kruhy.

Je to sice velmi zajímavé, když učení teologové vedou fundované dispute o nuancích toho či onoho vyznání. V terénu to však vypadá tak, že ať už chceme nebo nechceme, již brzy to bude vypadat tak, že pojedeme v neděli svých X kilometrů do spádového kostela, kam nám budou zajíždět střídavě kazatelé, pastoři, faráři, katecheti a jáhnové obojího pohlaví, abychom slyšeli Slovo Boží. A možná budeme rádi, když nám nějaký černošský misionář z Afriky přijde kázat anebo sloužit mši svatou. Sejdeme se nakonec všichni, možná i spolu s Židy - a zjistíme, že nám bude spolu dobře, podobně jako bylo apoštolům na hoře Proměnění.

Bojím se, že všechny církve v naší zemi budou muset ještě hodně trpět a přinášet ještě

mnoho bolestivých obětí. Ale jiná cesta ke sjednocení křesťanů nevede. Fundamentální bazírování na detailech té či oné konfese by bylo sebevražedným hazardem.

Ten týden modliteb za jednotu křesťanů byl pro mnohé z nás na mnoha místech velkým přínosem. Sluší se poděkovat všem, kteří jakkoliv přispěli k jeho důstojnému průběhu. Pán Bůh zaplať. *Dr. Toman Ml. Boleslav*

Ad citát:

Vázení a milí, musím Vám s jemnou výtkou vytknout nepravdivost Vašeho citátu na čelní straně 2. čísla letošního roku a to: "Kdo žije v krásné krajině, už se na ni nedívá, dívá se jen turista. Ve všem jsme buď domácí, nebo turisté." - Martin Nitsche - Obojí je veliký nesmysl - a nepravda! Je škoda, že právě u NAŠEHO časopisu - byť v dobrém - jde o nesmysl! Denně jsem okouzlen změnou - změnami - naší krásné krajiny, byť by se jednalo třeba "u baráku...". Autor zmíněného citátu je zřejmě velice vzdálen od Boží lásky i v této oblasti. - Promiňte V modlitbě

František Menšík

Chuchelna 56 Semily 51301

Pod čarou

Zúčastnil jsem se onehdy a kdesi ekumenické bohoslužby. Bylo to v katolickém kostele. Kázání přednesl kazatel z církve bratrské. Mluvil jednoduše o víře: o tom, jací svědkové víry jsme, o našich činech a o tom, že mnohdy jsme Duchu spíše na překážku, než abychom mu sloužili. Tradiční, ale vcelku nadprůměrné kázání, měřeno poměry naší církve, kde ledacos působí *ex opere operato* a slova kazatele nejsou až tak důležitá.

Po kázání chvílka ticha — ano, jistě, vždyť slovo musí zapadnout do půdy, aby mohlo přinést užitek. Sestry i bratři různých církví (starší dámy evangeličky, sympatické třicátnice katoličky, rozjásané slečny „jednoťáčky“, i neidentifikovatelní pánové) sklánějí hlavu, přivírají oči, rozjímají...

Ticho přeruší zpěváci. Ale co to — mnozí se tázavě dívají, jako kdyby stále nemohli uvěřit. Sbor totiž zpívá *mariánskou píseň*. Ale kdyby jen to: zpívají, kterak se utíkáme v našich potřebách k naší drahé královně, která jako růžička sedí na nebesích.

Lidé v zadních řadách na sebe nechápavě hledí, někteří snad přemýšlejí, zda

nemají shromáždění modloslužebníků a vyvolávačů duchů mrtvých raději opustit. Nakonec zůstávají sedět, ale celý zbytek shromáždění jako by byl poznamenán pachutí katolického exhibicionismu.

Maria je postava Nového zákona, namítnete. Ano — nic proti písni, která připomíná události Nového zákona: zvěstování, příchod anděla i to, jak Maria odevdává vše (a to vše znamená především sebe!) Pánu. Je však nutno provokovat písni docela jinou, poněkud *úchylnou*?

Pohoršuje vás to slovo? Ježíš nám na kříži dal svou matku za naši matku — aspoň tak vykládáme slova, která mluvil k Janovi. Proto se k naší nebeské matce utíkáme v mnohých potřebách, proto ji prosíme o přímlovu, proto ji vůbec oslovujeme. Ale zkuste někdy svoji pozemskou matku oslovit „růžičko překrásná,“! Odpoví vám, ať si z ní laskavě neděláte legaci.

Text takové písně nemůže obstát. Zpíváme-li přesto takovou píseň, mohou nás k tomu vést různé jiné, jistě dobré, důvody: historická hodnota písně, tradice církve, umělecká hodnota nápěvu... Je-li však k obhajobě písně třeba komentáře tak rozsáhlého, nebylo by lepší schovat si ji na

jindy než na ekumenické setkání?

Nemylme se, zde nejde jen o bezvýznamnou lokální historku z jedné farnosti. Jde o mnohem víc: úvahy typu „však ona Maria je matka všech,“, „však oni to evangelíci přežijí,“ stojí v pozadí mnohých trpkých událostí vzájemného soužití křesťanů v Česku; ony nedávné interpretace „diskutabilního,“ Jana Sarkan-dra některými katolickými intelektuály jako „mučedníka ekumenismu,“ nakonec dýchají podobným duchem.

Naše nebeská matka je trpělivá, takže nám patrně svoji přízeň neodepře. Zato naši bratři z evangelických církví by mohli — poučení takovými případy — svoji přízeň ekumenickým podnikům odepřít.

Máte potřebu pozitivního závěru tohoto článku? Plyne z něj dvojí poučení. Za první: Jak můžeme usilovat o *sjednocování*, nejsme-li schopni ustoupit ve věci tak nepodstatné, jako je výběr písně? Za druhé: Až budete příště organizovat ekumenické setkání, nesvěřujte, prosím, výběr písní nadšenému, ale dosti málo kritickému mariánskému nadšenci.

JAN VOŽENÍLEK

Věřím v odpuštění hříchů

Bible o odpuštění

Písmo svaté nás učí, že člověk byl stvořen „k Božímu obrazu“, dostal schopnost poznávat a milovat svého Stvořitele a byl od něho ustanoven pánem nad veškerým tvorstvem, aby mu vládl a užíval ho k Boží slávě. Bůh však nestvořil člověka osamocené; od počátku „jako muže a ženu je stvořil“ a v ženě dal člověku nerozlučného pomocníka. Jejich spojením vzniká první forma osobního společenství. Člověk je totiž v jádru své přirozenosti společenská bytost a bez vztahu k ostatním nemůže žít ani rozvíjet své vlohy. „Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré“ a dobrým mělo všechno stále zůstat. Vínou člověka byl však tento Boží záměr narušen a v důsledku toho se zkomplikoval i další život člověka na zemi.

Člověk stvořený ke svatosti

Konstituce Radost a naděje charakterizuje situaci člověka do níž se dostal svou neposlušností vůči Bohu slovy:

„Člověk byl od Boha stvořen ve stavu svatosti. Na samém počátku dějin však zneužil z návodu Zlého své svobody, povstal proti Bohu a zatonoužil dosáhnout svého cíle mimo Boha. Neboť ačkoli poznali Boha, neoslavili ho jako Boha, ale jejich pošetilé srdce se zatemnilo a sloužili spíše tvoru než Tvůrci. Co se dovidáme z Božího zjevení, to se shoduje se zkušeností. Vždyť zkoumá-li člověk své srdce, poznává, že je nakloněn i ke zlému a zapleten do mnoha špatností; to nemůže pocházet od jeho dobrého Stvořitele. Když často odmítal uznat Boha jako svůj původ, rozrušil tím také povin-

né zaměření k svému poslednímu cíli i celý řád vztahů vůči sobě, jiným lidem a všem stvořeným věcem.

Proto je člověk sám v sobě rozdělen. To je také důvod, proč se nám celý lidský život, individuální i kolektivní, jeví jako dramatický zápas mezi dobrem a zlem, mezi světlem a tmou. Navíc člověk

níci.“ /fl 5,8/ To ovšem neznamená, že by Boha nezarmucovaly naše hříchy. Je k nám však nesmírně shovívavý a trpělivě čeká na náš kající návrat k němu. Velkoryse nám ponechává svobodu, a to i tenkrát když mu odpovídáme NE! a odvracíme se od něho. Nedrtí naši pýchu a naše sobectví svou mocí, ale chce

vidí, že sám není schopen nápor zla doopravdy přemoci, takže se každý cítí jakoby spoután řetězy. Sám Pán však přišel, aby člověka osvobodil a posílil tím, že ho vnitřně obnovil a vyhnal knížete tohoto světa /srov. Jan 12, 31/, který ho držel v otroctví hříchu.“ /čl. 13/

Bůh nabízející odpuštění

Z Božího zjevení poznáváme, že Bůh je náš Stvořitel a Pán, ale zároveň i milující Otec, jemuž na každém člověku velice záleží, zbloudilé hledá a nabízí jim odpuštění. Sv. Pavel to vyjádřil slovy: „Bůh dokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus zemřel za nás, když jsme byli ještě hříš-

nás proměnit svou odpuštějící láskou. Něco takového nám zůstane snad provždy tajemstvím.

„Hřích je slovo, skutek nebo žádost proti věčnému Božímu zákonu.“ /sv. Augustin/ V podstatě se jedná o odmítnutí Boží péče a lásky. Hříchem člověk říká, že Boha nepotřebuje, že si stačí sám a tímto postojem Boha uráží. Hřích poškozují i společenství s církví.

Vyznání víry v odpuštění hříchů

Apoštolské vyznání víry proto váže víru v odpuštění hříchů na víru v Ducha svatého i na víru v církev a ve společenství svatých. Vždyť právě když vzkříšený

Kristus dával svým apoštolům Ducha svatého, udělil jim božskou moc odpouštět hříchy: „Přijměte Ducha svatého: Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ /J 20,22-23/

První a hlavní svátostí pro odpuštění hříchů je křest, protože nás spojuje s Kristem, jenž „byl vydán na smrt pro naše hříchy a vstal z mrtvých pro naše ospravedlnění“, abychom mohli „i my žít novým životem“.

Poněvadž ale křestní milostí není nikdo zbaven všech slabostí lidské přirozenosti a nadále musí bojovat proti žádostivosti, která nás nepřestává podněcovat ke hříchům, bylo nutné ustanovit ještě další svátost, v níž by se mohly odpuštět hříchy každému kajícímu, i kdyby hřešil až do posledního dne svého života. Díky moci klíčů, kterou dostali apoštolé a jejich nástupci od Krista, může být pokřtěný smířen s Bohem a církví svátostí smíření. Církevní otčové právem nazývali pokání „namáhavý křest“. Pro ty, kteří po křtu klesli, je tato svátost smíření nutná ke spáse jako sám křest pro ty, kteří ještě nebyli znovuzrozeni.

Bůh může odpustit všechno

Není žádná vina, byť sebetěžší, kterou by církev nemohla odpustit. Nelze připustit, že by existoval nějaký člověk, tolik špatný a tolik zvrácený, aby mu nemohla být dána bezpečná naděje na odpuštění, jestliže opravdu lituje svého poblouznění. Kristus, který zemřel za všechny lidi, chce, aby v jeho církvi byly vždy otevřeny brány odpuštění každému, kdo se vzdálí hříchu. /srv. KKC 976-982/